

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

Qua ratione excitandi sint auditores, de sacerdotibus & concionatoribus
interdùm non benè sentientes. Cap. XXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69050)

& scientiam doce me. Atq; sacerdotes in primis ad avaritiam fugiendā adhortandi sunt, cū verbis prophetarum, & præsertim illis Micheæ: Principes eius in muneribus iudicabāt, & sacerdotes eius in mercede docebant, & propheta eius in pecunia diuinabant; propter hoc Sion quasi ager arabitur, & Hierusalem quasi aceruus lapidum erit, & mons templi in excelsa sylvarum; tum etiam exemplis sanctorum hominū, in primis sacerdotum, ut Gregorij Pont. Max. sancti Martini episcopi, sancti Dominici, et quamplurimorum aliorum, quos sacrarum historiarum libri suppeditabunt.

Qua ratione excitandi sint auditores, de sacerdotibus & concionatoribus interdū non benè sentientes.

Cap. XXXI.

AD populum verò cū necessariò de sacerdotio dicendum est, verba illa D. N. Iesu Christi, in medium sunt afferenda: Quæ dicunt, servate, & facite; quæ faciunt, nolite facere: non contemnendos Dei ministros, sed eorum calamitatem potiùs lugendam, qui se tanto munere indignos ostendunt, & iustissimam Dei iram in se concitant. excitandi verò sunt auditores verbi Dei, discipuli apostolorum, concionatorum, et sacerdotum, quos audiunt, ut, quæ audiunt, mandent memoriæ, audiant cum fructu; non numerentur inter illos, de quibus scriptum est: Semper discentes, nunquàm ad scientiam peruenientes. Ad discipulos, quos sanctissimi viri, Christi disciplina imbuti, B. Augustinus, Hieronymus, Frãciscus, Dominicus, & Benedictus instituerūt, & sanctissimis suis regulis

regulis etiam mortui instituunt, sermonem habere non solent clerici. mutuo enim inter se religiosi viri, & in doctrina scholastica, & in omni literarum genere versati, se docent.

Qua ratione discipulæ sanctorum patrum, hoc est, moniales, commouendæ sint.

Cap. XXXII.

AD discipulas eorum, quos nominavi, sanctorum, hoc est, moniales, quidã iussu episcopi, sermonem habere consueuerunt: cum quibus ita agere debent, ut interdum ad metum, ad gaudiũ, reliquasq; sanctas affectiones, ut vile iudicauerint, excitent. Dicant, monachas in monasteria se abdidisse, non solum ut relictis parentibus, propinquis, et omnibus rebus secularibus, Dei præcepta ad salutem necessaria commodius obseruarent; sed etiam Euangelica consilia, quæ sunt, paupertas voluntaria, castitas perpetua, & obedientia integra, quæ ipsa Deo uouerunt, exequerentur. Quarè oportere, ut quemadmodum sanctus scriptum reliquit Basilus, qui balneum intrant, omnibus vestibus se spoliant; sic quæ, colendæ pietatis causa, monasteria ingrediuntur, statim omne pecuniarũ & ceterarum rerum seculariũ desiderium, omnes carnales cupiditates exuãt, & propria se uoluntate abdicent. Ad illas accommodari possunt illa uerba: Cùm votũ uoueris Domino Deo tuo, non tardabis reddere, quia requirit illud Dominus Deus tuus: et, si moratus fueris, reputabitur tibi in peccatũ, Et illa, Audi filia, & uide, & inclina aurem tuã, et obliuiscere domũ patris tui, quia concupiuit rex speciem tuã. Et quæ à B. Apostolo scripta sunt:

Despon-